

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1CoPr/2/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7114226614
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tutko
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7114226614.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tutka a členov senátu JUDr. Ladislava Čakociho a JUDr. Adriany Murínovej v spore žalobkyne: P. T. D., W. Q. W., H. Č.. X, zastúpenej advokátskou kanceláriou GRMAN & PARTNERS, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, proti žalovanému: KONZERVATÓRIUM Košice, so sídlom v Košiciach, Timonova č. 2, zastúpenému Advokátskou kanceláriou Granec, spol. s r.o., so sídlom v Košiciach, Kováčska č. 28, o zaplatenie 6.988,56 eura s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 1.10.2018 č.k. 20Cpr/1/2014-139 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo vyhovujúcom výroku a vo výroku o trovách konania.

Žalovaný je povinný nahradiť žalobkyni trovy odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu 6.214,01 eura spolu s príslušným úrokom z omeškania od 10.2.2012 do zaplatenia, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 88,92%.

2. Týmto rozsudkom rozhodol súd prvej inštancie o peňažnom nároku žalobkyne titulom náhrady mzdy.

3. Pri rozhodovaní vychádzal súd prvej inštancie zo zistenia, že pracovný pomer medzi žalobkyňou a žalovaným bol dohodnutý Pracovnou zmluvou zo dňa X.X.XXXX na dobu určitú. Tento pracovný pomer aj po oznámení zamestnávateľa o skončení pracovného pomeru ku dňu XX.XX.XXXX naďalej trval, a to na základe rozsudku tunajšieho súdu zo dňa 26.6.2012 v konaní vedenom pod sp. zn. 11C/39/2004-74 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 20.6.2012 sp. zn. 12Co/343/2001-101. Žalovaný trval na skončení pracovného pomeru k XX.XX.XXXX a od tohto dátumu prestal žalobkyni prideľovať prácu a vyplácať jej mzdu. Ďalej súd vychádzal zo zistenia, že účastníci uzatvorili Dohodu o skončení pracovného pomeru ku dňu XX.XX.XXXX.

4. Na základe uvedených zistení a po vykonanom dokazovaní dospel súd k záveru, že nárok žalobkyne je dôvodný. Súd bol toho názoru, že z dôvodu prekážok existujúcich na strane zamestnávateľa, teda žalovaného v zmysle platného § 142 ods. 3 Zákonníka práce, ktoré sa prejavovali neprideľovaním práce žalobkyni vznikol žalobkyni nárok na náhradu mzdy dňom XX.XX.XXXX podľa § 142 ods. 3 Zákonníka práce v rozsahu priemerného zárobku. Pri určení výšky náhrady mzdy vychádzal zo znaleckého posudku Ing. Milana Lagozsa v sume 6.778,92 eura. Súd bol toho názoru, že v prípade použitia § 142 ods. 3 Zákonníka práce, nemá možnosť použiť moderačné právo a je irelevantné, či žalobkyňa pracovala

u iných zamestnávateľov a akú výšku mzdy poberala, preto pri výpočte výšky náhrady mzdy namietanú skutočnosť zo strany žalovaného nezohľadnil.

5. Vzhľadom na to, že žalobkyňa si uplatnila nárok na náhradu mzdy za obdobie december 2011, za ktorý už mala náhradu mzdy priznanú v konaní 38Cpr/2/2010, súd v tejto časti žalobu zamietol.

6. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný je v omeškaní s plnením peňažného záväzku uložil mu povinnosť zaplatiť žalobkyni aj príslušný úrok z omeškania. Výrok o trovách konania odôvodnil súd s poukazom na ust. § 255 ods. 2 C.s.p. vzhľadom na pomer úspechu žalobkyne v konaní.

7. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalovaný. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V odvolaní uviedol, že právny záver súdu považuje za nesprávny, pretože nárok žalobkyne mal byť posúdený ako nárok z neplatného skončenia pracovného pomeru. Ak bol nárok posúdený podľa § 142 ods. 3 Zákonníka práce, mal sa súd vysporiadať aj s existenciou prekážok na strane samotnej žalobkyne. V konaní bolo preukázané, že žalobkyňa bola v prevažnej väčšine obdobia zamestnaná u dvoch iných zamestnávateľoch. Existencia dvoch pracovných pomerov žalobkyne u iných zamestnávateľoch de facto predstavovala prekážku na jej strane, nakoľko táto skutočnosť objektívne znemožňovala, aby nastúpila do práce. K strate na zárobku následkom nesplnenia povinnosti zamestnávateľa môže prísť len vtedy, ak je zamestnanec sám pripravený, ochotný a schopný vykonávať prácu podľa pracovnej zmluvy. Ak bola žalobkyňa v rozhodnom období zamestnaná u dvoch iných zamestnávateľov, je zrejme, že nemohla zároveň vykonávať prácu podľa pracovnej zmluvy. V priebehu konania existenciu týchto prekážok na strane žalobkyne namietal, pričom súd sa s uvedenou námietkou nevysporiadal. Taktiež poukázal na to, že do výpočtu náhrady mzdy sa nezapočítavajú dôležité osobné prekážky v práci na strane zamestnanca. Zo záverov znaleckého posudku je zrejme, že znalec pri vypracovaní znaleckého posudku práceneschopnosť žalobkyne nezisťoval, nakoľko sa spoľahol na obsah spisu. Takýto postup je však zrejme nesprávny, nakoľko úlohou znalca bolo vyčíslieť náhradu mzdy s prihliadnutím na práceneschopnosť, ak bola v predmetnom období práceneschopná. Pre tento účel si zabezpečiť všetky relevantné podklady. Keďže je vysoko nepravdepodobné, že by žalobkyňa nebola počas dvoch rokov ani len jediný raz vypísaná, znalecký posudok a z neho vychádzajúci rozsudok súdu trpí zásadnými vadami, keďže žalobkyni priznáva zrejme viac, ako by jej patriť malo. Súd sa s touto námietkou nevysporiadal. Priznanie náhrady mzdy žalobkyni v situácii, kedy je zamestnaná u dvoch ďalších zamestnávateľov, sama nie je objektívne spôsobilá u žalovaného pracovať, považuje za nesúladné s dobrými mravmi. Ani s touto námietkou sa však súd prvej inštancie nevysporiadal. Žalobkyňa bola zamestnaná u dvoch iných zamestnávateľov a z tohto dôvodu u ňo pracovať nemohla, ani keby jej to umožnil, pričom zároveň poberá riadnu mzdu, ktorá prevyšuje v konaní uplatnenú náhradu mzdy, zmysel inštitútu náhrady mzdy naplnený byť nemôže.

8. Žalobkyňa vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

9. Na základe podaného odvolania odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok a konanie mu predchádzajúce podľa § 379 C.s.p. v spojení s § 380 C.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania postupom podľa § 385 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

10. Odvolací súd je v prejednávanej veci toho názoru, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci, ak dospel k záveru, že z dôvodu prekážok na strane žalovaného spočívajúcich v neprideľovaní práce žalobkyni, vznikol jej nárok na náhradu mzdy, ktorý následne aj správne právne posúdil, ak zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni náhradu mzdy v sume priemerného zárobku. Ani počas odvolacieho konania nedošlo k zmene skutkového ani právneho stavu, preto odvolací súd na skutkové zistenia a na právne normy, ktoré uviedol súd prvej inštancie poukazuje a v celom rozsahu sa s nimi stotožňuje.

11. K odvolaniu žalovaného je potrebné uviesť, že toto nemožno považovať za dôvodné, ak vychádza z názoru, že nárok žalobkyne mal byť posúdený ako nárok z neplatného skončenia pracovného pomeru v zmysle § 77 a nasl. Zákonníka práce.

12. Podľa § 47 ods. 1 písm. a/ Zákonníka práce odo dňa, keď vznikol pracovný pomer, zamestnávateľ je povinný pridelovať zamestnancovi prácu podľa pracovnej zmluvy, platiť mu za vykonanú prácu mzdu, utvárať podmienky na plnenie pracovných úloh a dodržiavať ostatné pracovné podmienky ustanovené právnymi predpismi, kolektívnou zmluvou a pracovnou zmluvou.

13. Podľa § 142 ods. 3 Zákonníka práce, ak nemohol zamestnanec vykonávať prácu pre iné prekážky na strane zamestnávateľa, ako sú uvedené v odsekoch 1 a 2, zamestnávateľ mu poskytne náhradu mzdy v sume jeho priemerného zárobku.

14. Podľa § 79 ods. 1 Zákonníka práce ak zamestnávateľ dal zamestnancovi neplatnú výpoveď alebo ak s ním neplatne skončil pracovný pomer zamestnávateľ je povinný zamestnancovi poskytnúť náhradu mzdy.

15. Ako vyplýva z cit. zák. ustanovenia § 79 ods. 1 Zákonníka práce tento upravuje nárok zamestnanca na náhradu mzdy titulom neplatne zrušeného pracovného pomeru. Teda predpokladom vzniku práva na náhradu mzdy v zmysle cit. ust. § 79 ods. 1 je neplatné skončenie pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa.

16. Naproti tomu ust. § 142 ods. 3 upravuje nároky zamestnanca na náhradu mzdy v prípade, ak ten nemôže vykonávať prácu pre iné prekážky na strane zamestnávateľa. Za takéto iné prekážky v práci sa považuje aj nepridelovanie práce zamestnancovi na základe pracovnej zmluvy. V oboch prípadoch síce ide o náhradu mzdy, avšak na základe iných skutkových okolností, preto uvedené osobitné úpravy nároku na náhradu mzdy nemožno zamieňať. Z uvedeného vyplýva, že osobitná úprava nároku z neplatného rozviazania pracovného pomeru vylučuje použitie všeobecných ustanovení ustanovení o náhrade mzdy pri prekážkach v práci na strane zamestnávateľa podľa § 142 Zákonníka práce, pričom platí to aj opačne. Osobitná úprava nároku z dôvodov prekážok na strane zamestnávateľa vylučuje použitie ustanovení o náhrade mzdy pri neplatnom skončení pracovného pomeru podľa § 79 ods. 1 Zákonníka práce.

17. V prejednávanej veci je nesporné, že žalobkyňa uplatnila nárok na náhradu mzdy titulom prekážok v práci na strane zamestnávateľa, teda žalovaného, ktorý jej prestal pridelovať prácu podľa pracovnej zmluvy v rozpore s ust. § 47 ods. 1 písm. a/ Zákonníka práce, preto za správne treba považovať právne posúdenie veci súdom prvej inštancie, ak skutkový stav posúdil podľa ust. § 142 ods. 3 Zákonníka práce.

18. Ak teda súd prvej inštancie pri posudzovaní nárokov žalobkyne vychádzal z ust. § 142 ods. 3 Zákonníka práce správne postupoval, ak nezohľadnil žalovaným tvrdenú existenciu prekážky na strane žalobkyne spočívajúcu v tom, že v rozhodnom období bola zamestnaná u dvoch zamestnávateľov. Je tomu tak preto, že ust. § 142 ods. 3 Zákonníka práce neumožňuje súdu použiť prípadne moderačné právo a v danom prípade ako bolo vyššie uvedené, žalobkyňou nebol uplatňovaný nárok z neplatného skončenia pracovného pomeru. Žalovanému porušením právnej povinnosti pridelovať žalobkyňi prácu podľa pracovnej zmluvy vznikla sankčná povinnosť poskytnúť žalobkyňi náhradu mzdy v sume jej priemerného zárobku bez možnosti jej moderácie.

19. Ohľadom výšky súdom priznanej náhrady mzdy je potrebné uviesť, že súd prvej inštancie správne postupoval, ak pri nároku žalobkyne na náhradu mzdy vychádzal zo znaleckého posudku. Námetka žalovaného, že znalec pri vypracovaní znaleckého posudku nepostupoval správne, ak nezisťoval práceneschopnosť žalobkyne a za správny považuje taký postup znalca, ktorým si mal vyžiadať správu od Sociálnej poisťovne ohľadom práceneschopnosti žalobkyne je potrebné uviesť, že ak žalovaný nesúhlasil s vypracovaným znaleckým posudkom vo vzťahu k prípadnej práceneschopnosti žalobkyne bolo potrebné uvedenú okolnosť urobiť predmetom dokazovania. Z obsahu jednotlivých zápisníc o pojednávaní však nevyplýva, aby žalovaný uvedenú skutkovú okolnosť v konaní namietal.

20. Vzhľadom na uvedené možno konštatovať, že nie sú dané odvolacie dôvody uvádzané žalovaným v odvolaní, preto odvolací súd napadnutý rozsudok vo vyhovujúcom výroku a vo výroku o trovách konania podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

21. Výrok o trovách odvolacieho konania vyplýva z ust. § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 C.s.p. podľa ktorých právo na náhradu trov odvolacieho konania má úspešný účastník v danom prípade žalobkyňa, preto jej súd priznal náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

22. Uvedené rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).